

סקירת שר-החוי

(סוף מעמוד א')

המלחמה יצרה בעית הפליטים ורק השלום יפתרנה

סלע מחלוקת עיקרי שני הוא בעית הפליטים הערבים. מכונות תעמולה כוזבות מסלפות במוידי את השתלשלות המאורעות ואת מהותן, ואילו מדינאים שאין מספיקה שעתם להתעמק בסוגיה, מסיקים מסקנות מוטעות. שוב נשנית כאן אותה תחבולה: המוימה אשר חרשו אויבים על ישראל, משוכשלה והכשילה את בעליה, הופכת כהם פלסטר נגד ישראל. משנפלו אויבינו לתוך חבור אשר חפרו במו ידיהם, הריהם פורקים מעליהם את האחריות ומנסים לגוללה עלינו.

הנואם סוקר את המאורעות בארץ מאז כ"ט בנובמבר וקובע, כי הישקוף הראשון שזינן והמכריע בשאלת הפליטים הוא הכשרון. נחשול על החורים עלול לפוצץ מחדש את המדינה מבפנים. גם אם פני החורים יהיו שלום, אין לסייג עליהם בשעת פורענות חדשה. להיפך: אין ספק שייגרפו לתוך מערבולת הדמים, אם תשוב לפרוץ. ההזרת פליטים סיטואציה ללא שלום עם המדינות השכנות הוא מעשה התאבדות למדינת ישראל; זאת תהיה נביצת סכין בחזה כמו ידיו. שום מדינה אחרת במצבנו לא היתה מעלה על הדעת צעד כזה.

אך גם אילו נכרת השלום עם שכנינו, היו אפשרויות ההחזרה מצטמצמות בתחילה עקב השיקול השגוי, הוא הנחרץ המושקף. משק העוקרים הופקר ונחרס. הארץ היתה טרף ליצרי מלחמה ותהפוכות. תיה. בינתיים פרץ נחשול העליה ותלקים גדולים — החלל הגיאוגרפי והמשק, אשר נוצר — נתמלא החורים היו מוציאים לפניהם ארץ אחרת מזה שעותיה. הם לא היו באים אל המנוחה והנהלה והיו רחוקים מנחת. אך אנו אומרים: אין זו בעיה, שנוכל להתעלם ממנה. אנו מעוניינים בשלום, גם סבל אנושי נוגע לנו לכן פנינו להתשובות העוקרים מחדש, נשלם פיצויים בעד קרקע נבשר. גם לא נגזור מראש, שאיש לא יוכל לחזור. על כל פנים, נסייע לאיחוד משפחות שנקרעו. על ידי הפורענות ויתכן, שנתרום תרומה נוספת על ידי החזרת מספר מהם. אך זאת נעשה לא מתוך עקירת הסתרות ממשבת הבעיה. המלחמה יצרה את הבעיה, ורק השלום יפתרנה. לא נשנים החזרה לשלום

עם אולם וזו עם כל הכנסיות וראשי הדתות הנוגעים בדבר.

יום השלום בוא יבוא

בסיימו את הרצאתו המקיפה, סיכם שר-החוי ואמר: שלום יציב ומקיף הוא הכרח חיוני לנו ולעולם, אך לא נקנה אותו בכל מחיר שיחיה. יש מחירים שלא נוכל לשלמם, אם רצוננו בשלום אמתי. נזויק מעמד וניאבק על צדקת עמדתנו, אך לא נסכן עיי ויתור נמה את בטחון חיינו ואת כל עתידנו. עם זה נהתור במכוון וללא לאות להשגת שלום של בטחון, יציבות וכבוד. אנו בטוחים, כי ההנהגה האיתנה של מדינת ישראל נצרתה ויה האיתנה של מדינת ישראל נצרתה עמוק בהתרשמותו ובהכרתו של העולם הערבי והלא-ערבי הסובב אותנו. אנו משוכנעים שרבים ממנהיגי מסיקים בלבם את כל המסקנות ההגיוניות. מהמצביות החדשה הזאת. שאלת השלום בין ישראל למדינות ערב היא בראש וראשונה שאי לה של אומץ לב אדירי מצד קברניטי המדינות האלה לתת ביטוי מדיני מעשי

להכרתם האמתית. זוהי גם שאלה של סיר לוק מפריעים היצוניים ושל השפעה חוץ בית. מצדנו עלינו לעשות הכל כדי לשכנע את העולם הסובב אותנו, כי פועמת בנו שאיפה כנה לשלום ולציבות, כי זרה לנו כל כוונה של התפשטות והשתלטות. כי אין אנו נושאים את נפשנו להיכנות מחורבן אחרים אלא אדיר הפצנו לתת יד לבנין משותף כי אין מדינת ישראל כלי שרת בידי מישהו אלא מכשיר להצלת העם היהודי ולקידום העצמאות של המדינה התיכון כולו.

ישראל יום והחלל הריק אשר אנו נתונים בו פנים מבחנות יחסינו עם שכנותינו הקרובות, יתמלא יציב. זהו שם לישרי נחמנו. עק צירוף-תזונה במזמקיות, בוא שינחנו, בלתי-דון ובפירות רהקיות אחרות ת-וופנה הציריות בקאחיר ופ-משק. בפירות ופ-משק עמון. אז תתחיל תקופת הדשית במדינות-ההחוי שר ישראל. זו תהיה גם תקופת הדשית בהתפתחות המדינות והפולקית של המזרח התיכון. בלתי היום ההוא גם אם איננו ערוין מאחורי כתלנו, בוא יבוא היום ההוא.

נגד מסע השטנה בשאלת המקומות הקדושים

מאז יום המפקד במדינה נוספו ערבים רבים עם כניסת הכלים החדשים לתחום שלטון ישראל. וכן נוספו אלפים שהורשו לחזור ולהישאר. ממשלת ישראל תע-יין בעתיד בעיני יפה בכקשות ער-בים הנושבים כרשות ישראל להביא הנה את נשיהם וילדיהם הצעירים עם זה תקפיד ממשלת ישראל בכל חומר הדיון על שמירת הקיום והגבולות ותאזה בכל האמצעים למניעת הסתננות כלי רשות. כל מי שינסה להעמיד מבחינה זו את מולדת ישראל בפני עובדה, יתן את הדיון בטחון המדינה לא יהיה הפקר והמשללה לא תירע גם מאמצעים קשים להבטיחה. השטנה המתנהלת סביבנו בענין הפלתיים משתלבת בשטנה אחרת, שנתגברה בשביעות האחרונים, בשאלת המקומות הקדושים. הנואם מציינ בצער, כי גם עתונים וחוגים קתוליים נתמסו לתעמולת סלף, המבקשת להשמיט את מדינתנו מת-פרסמות מעשיות וזועה על פגיעה בנכר יות הכנסיה, מאסד כמרים, פלישה לבנון רים וחילוק קדשים. תעמולת-כזב זו אי אפשר לה שלא תקומם את דעת הקהל שלנו. היא עלולה ליצור מתיחות ביחסים הציבור עם הכנסיה הקתולית, שלא תצמח ממנה ברכה לא לישראל ולא לכנסיה. עניני הנצרות בכלל והכנסיה הקתולית בפרט אינם הפי קר בגשראל. משרד-הדתות שלנו עומד בענין זה על המשמר ומושיט את עזרתו המלאה לראשי הכנסיות. אמצעי ההשמצה לא ירתיעו את שלטונות ישראל מלהמשיך במילוי חובתם, אך יש להצטער על עכר רת האוירה על לא דבר ויש לקוות, כי הוד קדושתו האפיפיור ימצא לך-אוי לכרר את העובדות ולהעמיד עקיהן את כל הנוגעים בדבר, לבל ישמשו עניני דת וקדושה עילה להפצת עלילות ודיבות.

עתידה של ירושלים

ממשלת ישראל קיבלה על עצמה להבטיח חופש ובטחון למוסדות כל הדתות במילוי תפקידם ולשמור ולכבד את המקדש מות הקדושים והזכויות הקיימות של כל הכנסיות. היא מקוה, כי יעלה בידה להגיע ללידי פתרון מוסכם, של דעת אולם, של השאלות הפתוחות, שיש לעולם הנוצר-י ענין מיוחד בהן, בראש וראשונה שאר לת ירושלים. אי-אפשר להייה היהודים בירושלים כדי מדינת ישראל וכל תיבתן מדינת ישראל בלי ירושלים. עם זה מניו וגמור עמנו להבטיח פיקוח מלא על המקומות הקדושים שבעיר ברשות האומות המאוחדות ומצדנו מובטח שיתוף פעולה מלא לשם פרי.

ושוב טופחים על פנינו את החלטת 11 בדצמבר, אבל גם אורה החלטה, המחייבת לכאורה החזרת הפליטים שרצונם בכך, מסיגת מניהוליה את החיוב הזה בשני תנאים: ראשית, רק שותרי השלום זכאים לחזור. מי עתידנו עם זה נהתור לשלום אצל המון חזון ומי יערוב ליציבותו של הרצון הזה? התנאי השני הוא: יש להחזירם בתאריך הקרוב ביותר, שבו יהיה הדבר מעשי. מי פסק שתאריך מעשי זה כבר הגיע? נדרש מאתנו להתחייב מיד על החזרת פליטים בממדים ניכרים והנימוק הוא, שיש לפייס את מדינות ערב ולשול אתן ע"י כך להכנס למח"ש של שלום. על שום מה גיגע להן פיוס כזה? על שום שהשלו את ערביי א"י בשוא? על שום שעוררו אותם לצאת? על שום שהבטיחו להם להחזיר אותם לאאר שיקריעו את הישוב היהודי ויורקו אותו חימה? אי הבטחון, שתמורת הפיוס יבוא השלום; אי הבטחון שיתמיד? מי מוכן לערוב את אלה למדינת ישראל? מדינה זו, שקמה מנהליהם ולהבות אש, מי הושיט לה יד ביום עברה? ארגון האומות עמד מנגד הדלאונים; ארצות-הברית אספה ידיו וזונה אסגר הוצאת נשק על המתקף והנתקף כאחד. כיום הזה, מגדילה מצרים פי כמה את תקציבה הצבאי וגם רוכשת נשק וציוד מלחמתי בממדים התוליים וגדלים. מדינות-ערב מתבשרות באזני כל על גבולותיה של אנגליה לחדש להן אספקת נשק. אין אנו מתבשרים, כי נכור נות זו מותנית, לפחות, בהתימת השלום עם ישראל. תחנות הרדיו של בירות-ערב ממסירות על ישראל אש וגפרית ומבטיחות חוד חידוש המלחמה נגדנו בעתיד במצב זה אי היסוד המוסרי וההצדקה המדינית בדרישות כאלה מאתנו? אל יבוא איש להציע לנו, שנערער במו ידיו את בטחון הלאום. ידירות עמים ירושלים ונא-יום יקרה לנו מאד והשופה לנו לאין שיעור, אך לא נקפה אותה במחירי בטחוננו ועצם קיומנו. ממשלת ישראל עומדת איתנה בהכרתה, כי התשובות הפליטים בארצות השכנות היא לא רק מוכרתת על פי המצב ומוצדקת על פי ההשתלשלות. אלא יש בה, לאורך ימים, יתרון לפליטים עצמם, לארצות שבהן יתישב, וליחסיהם העתידיים עם ישראל. ואל יטעה איש לחשוב, שמדינת ישראל כיום נכרת והם מונים פרם בה גדל במדה ניכרת והם מונים כיום כ"ט אלף נפש.

3754

6.11.48

סקירה של ירושלים

1949

723

360 04 00